

PALESTRINA

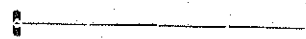
KÓRUSHIRADÓ

3.

1990. Szent Mihály ünnepén

Az énekesek háza forrás, ahonnan béke, szeretet és minden jó fakad.

/Johannes Chrysostomus/

4 Seq.

V Eni Sancte Spi-ri-tus, énekeltük 1990. szeptember 15-én a 18 órai püspöki szentmisén, az Énekiskola Veni Sancte-ján, valamennyiünk nagy örömeire.

Mayer Mihály püspök atya beszédéből idézünk:

Történelmi óra ez a mostani, amikor közel 40 év után újra indul a nevelés-oktatás a nagymúltú Énekiskolában!

Kedves Gyerekek! Az történik veletek, mint amikor valaki el kezd házat építeni. Első és legfontosabb az alapozás. Az alap helyét ki kell ásni, be kerül a földbe, nem is látszik. Kérdezhetitek: akkor nem is kell talán? De bizony szükséges, alap nélkül nem lehet házat építeni.

Az Énekiskolában az alap a hit, az Isten szeretete. Ez a legfontosabb, meg kell őrizni. Minden évben rá kell építeni egy-egy emeletet. Amit az év során tanultok, ne felejtsetek el. Így jöhet rá a következő emelet. Aki éneket tanul, művészetet tanul, - hogy a ház szép is legyen, - még nehezebbet vállal.

Kedves Felnőttek! A szülő is, a pedagógus is Istené és a gyermeké, - nem csak a gyermeké! Legfőbb feladat, hogy kialakuljon a gyermekben az istenszeretet. Olyan szolgálatot tanulnak, amely révén a saját életüket és más életét is szebbé teszik. A szép szolgálatában a saját lélek is szebbé válik, az éneket hallgatóké is.

Éppen az iskolában eszményképeket kapnak: erkölcsi hősöket = szenteket! /40 évig nem adtak eszményképet. A forradalmár rombol, nem épít./ Szent eszményeket kapnak, nem egy napra szólót, hanem örök értéket. Így megérthető, miért nem elég csak tudást adni, csak az észet pallérozni.

Kérjük a Szentlelket! - Az apostolok tudása megvolt előbb is, de féltek. Akkor kezdtek beszélni, amikor eljött a Szentlélek. -

Mi is azért kérjük a Szentlelket, hogy amit énekiskolásaink hallanak, tanulnak, átjárja szívüket, lelküket.

Igy válik igazán történelmivé ez az óra!

KARÉNEKES KISKÁTÉ

azaz 99 szabály mindenfajta énekkarok tagjai számára, melyet 1944-ben Deák Bárdos György írt. Talán 20 éve minden kórustag megkapta Miklós Atyától a kis füzetet, de a szabályokat nem tartjuk meg,

illetve nem mindegyiket és nem mindig. Emlékeztetőül néhány szabályt felfrissítünk:

3. Aki énekkarba jár, az önként veszi magára a karénekes jogait és kötelességeit.
4. Minden karénekes egyformán fontos tagja az énekkarnak.
8. A jó karénekes az énekkart nagy családnak tekinti, így minden énekestársát testvérének.
13. A kórus-etikett legelemibb szabálya a pontosság.
14. A későnjáró a kórus homokzsákja: örökös akadály a közös munkában.
17. A diplom kórusán a fecsegés kétszeres bűn.
34. Csak derűs lélekkel lehet igazán szépen dalolni; ezért mikor énekelsz, tedd félre gondjaidat.

A válogatásnál magunkra gondoltunk. Legközelebb folytatjuk. /M+I/

UJRA A RÉGI ALAPOKON

1990. szeptember 2-án - több évtizedes reménykedés után - pár hónapos szervezés eredménye képen és három napos takarítással a hátunk mögött - ünnepi perceket értünk meg: vártuk és fogadtuk a püspöki énekiskolába érkező, szorongva lelkes gyermekeket.

Az első néhány óra elegendő volt arra, hogy "bemérjük" egymást: kölcsönösen megtapasztaltuk, hogy mindkét fél - egy és kétméteres ember - azt hozta, amit a másik várt: a gyermekek vidámságot, lendületet, egészséges csintalanságot, - a felnőttek azt a türelmet, megértést, amit Jézus vár el tőlük az Ő legkedvesebbjei iránt.

Persze mindkét generáció magával hozta terheit, amit rárakott a beidegződés, a rossz tapasztalat. A tettenért diák nyakát húzva leste, valóban építő és érte adott lesz-e a "büntetés", de mi felnőttek is - hallgatva saját hangunk színezetét - feladatként érzékeltük, már nem a régi iskolánk diákjaival szemben kell megtorlást foganatosítani, hanem kistestvéreink életét kell megtámasztani, a "megelőzés" pedagógiájával, Don Bosco Szent János bizalmával, a velük-lét szolgálatával, "az Urnak szolgáltok" élményével, a Tőle átvett szeretettel, - hiszen mindezt Ő teszi a mi tagjaink által.

S az első napok örömteli eredményei: önként jön a gyermek, s jelzi sikertelen művét és várja - nem az elmarasztalást, hanem - a segítségét. Igéretes visszajelzés: tudja, hogy jöhet. Lehet, hogy azt kapja, mint tavaly, de más okból és másként, Hogy fogollyá legyenek, mézet teszünk eléjük ecet helyett. Hogy ők, akik horgászni akarnak, ők maguk akadjanak horogra, miként egykor Galilea szegényei.

Igy szeretnénk együtt haladni az egyetlen Uton, az egyetlen Cél felé: előbb és később született, egy Atyától született gyermekek, egy Anya körül, az Egyházban letelepedve, egymás testvéreiként: akik előbb kezdtük Isten-keresésünket, vagyunk, hogy átadjuk eszméléseink gyümölcseit, az Ajándékokat és a megajándékozottság örömet; ők pedig, akik most állnak rajthoz, csillogó szemükkel, nyitott szívükkel erősítenek és lelkesítenek minket, mert bennük nyilvánvalóvá lesz számunkra, hogy érdemes, fontos és lehetséges.

Hála az Örök Istennek, amiért most is tapasztalhatjuk, hogy Benne nincs idő. Ő itt van, tehát nincs 40 év, nincs korkülönbség, nincs tegnapi bűn, csak mai feladat, állandó energia-háttér és örök boldogság - s mindez, minden: Ő!

/Garadnay Balázs/